त्रादिकाएउं

रवमुक्तो मक्तिता विशिष्ठो तपतां वरः।

श्रातुकाव ततः प्रीतः कामदां धूतकल्मषां।। २०।।

रक्षे कि शबले चिप्रं शृणु चैव वचो मम।

सबलस्यास्य रातर्षेः कर्तुं व्यवसितो क्यकं।। २१।।

भोतनेन मक्तर्केण सत्कारं तिद्धधत्स्व मे।

यस्य यस्य यथा कामः षट्रसेष्ठभिवाञ्कितः।। २२।।

तत् सर्वं कामधुरिद्व्ये श्रभिवर्षेक् मत्कृते।

रसैर्न्नेन पानेन चोष्यलेक्षेन सवरं।

कुरु रात्तोऽस्य शबले परमातिष्यसित्क्रयां।। २३।।

इत्यार्षे रामायणे स्रादिकाण्डे शतानन्दवाको विश्वामित्रनिमस्त्रणं नाम त्रिपञ्चाशः सर्गः ॥